

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10

mm

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

Jens Amundsen Fenshad

Tvende Smukke Viser

T. hjem.

1203

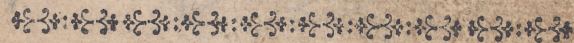
Universitetsbiblioteket i Trondheim

Tvende
Smukke Viser.

Den Første:
Jeg, Syndefulde, vil nedfalde.

Den Anden:
En Ting jeg maa savne, som jeg har
bortkast.

Begge forfattede af
Jens Amundsen Jenstad.

Trykt i Trondhjem.

02AD47228

ubk. Box
108

Med. Skal jeg nu bort fra Eder drage.

Jeg, Syndefulde, vil nedfalde
For dig, o Allerhøieste!
Bemødelig dig at paakalde
Om Naade og Barmhertighed.
O Helligaand! vær selv min Læge,
Saa aabnes Veien ind til Gud;
Saa vil jeg gladeligen sjunge
Til jeg af Verden ganger ud.

2.

Jeg hadet er udaf de Fleste,
Saa har min Gjerning og forskyldt;
Men beed for mig, I gode Christne!
Med Frelseren slut Breden ud.
Forlad din Broder Skyld og Brode,
Saa læser du i Fadervor;
Vi Alle skal for Dommen møde,
Naar vi engang herfra skal gaae.

3.
Bedroveligt i disse Dage,
Nu Verden er saa fuld af Sviig!
Her er en Sammerdal at vandre,
Et Snaregarn det blev for mig;
Af Moder er jeg fodt og baaren,
Antagen har min Daabespagt,
Men finder end, med Suk og Taarer,
Hvor ilde jeg den har frembragt.

4.
Dig, Dyrighed, jeg bor at takke,
Du stedse vildet har mig vel.
Skjondt jeg har vaeret dig haardnakket,
Saa har du sorget for min Sjæl.
Nu sidder jeg for Ravnens Svøbe,
Nu krympes jeg med Skrig og Skraal;
Nu vil jeg til min Jesum løbe,
D! der er Trost for al min Sorg.

5.
O Kone hjer, jeg dig forlader!
Et Farvel jeg dig byde maa.
Den Sæd, jeg saæd i din Uger,
Den seer jeg nu med Suk og Graad.
Jeg seer min' Born ved Moders Side
Som vilde Fugle svæve maae;
O vee, o vee! hvad skal jeg sige,
Jeg som er Fader til de Smaae!

6.
Hvad hjælper, om jeg er opdragen;
Hvad hjælper vel et dydigt Navn;
Hvad hjælper, om jeg er begaven
Af Gud med Sandser og Forstand;
Hvad hjælper, om jeg Bogen lærer,
Om jeg som Salomon var klog;
Hvad hjælper, om jeg Pennen fører:
Naar jeg af Verden stødes bort.

7.
Men om jeg her den Død skal lide,
Om Jorden drikke skal mit Blod:
Saa haaber jeg i Dødens Time
At gaae fra Sammer ind til Roe.
Jeg sidder her, til Herren sender,
Et Suk af Hjertet oser ud;
Du ene her mit Hjerte kjender.
Skjondt jeg er Jord, saa er du Gud.

8.
D! hermed vil jeg Farvel sige,
Til Alle siger jeg god Nat;
De, som paa Torvet findes ledig,
Til Baaben nu maae tage fat.
Bevæbnet bor du stedse være:
I Dag du est som Rosen rød;
Hvo veed hvor længe du kan være
Forinden Morgen bleeg og død.

En Ting jeg maa savne, som jeg har
bortkast:
Min Ungdoms Glæde løb bort i en Hast.
Jeg den ikke finder, i hvor jeg end gaaer;
Den snarlig bortsvinder, men Sorgen jeg
har.

2.

Jeg mindes tilbage den forrige Tid:
Paa Marken det spille saa lystig for mig;
Af Munden jeg førte saa lystig en Klang,
Men nu maa jeg synge en sorgelig Sang.

3.

Om Aft'nen i Sengen jeg lægger mig ned,
Dg Taarer de rinde paa Kinderne ned.
I Sønnen jeg drømte, at jeg var saa glad;
Om Morg'nen jeg ønskede jeg laae i min
Grav.

4.

Jeg er nu som eenlige Fugel paa Dvæst,
Dg haver i Verden min Glæde forløst.
Gud give mig Helsen og daglige Brød!
Forglem mig dog ikke i Liv eller Død!

5.

Det Bedste i Verden er horte for mig;
Jeg knap finder Glæde i min Levetid.
Jeg ønsker mig Døden; Gud-give mig *der*
Saa haaber jeg Gud gier mig Glæde *igjen*

6.

Du har de mig Alle paa Tungen hver Dag,
Dg Alle vil tale om mig hvor de gaaer;
Saa tael hvad I lyster, naar det kun er
sandt,
Men der falder begge Slags Dele iblandt.

7.

De ofte vil sige, som mig monne see:
Han synger og kvæder og lystelig leer.
Naar Andre mon sove, da græder jeg meest.
Gud Fader i Himmelen være min Trost!

8.

Mistrost ikke mig, om jeg Sorgen nu bær,
Dg udi mit Hjerte saa angestfuld er.
Gud vende mig om og Taalmodighed giv!
Saa længe Gud Fader han under mig Liv!

9.

Men hor, gode Venner, bespot ikke mig,
Endskjønt jeg har selver forvoldet det mig.
Dog tro mig, at Nogle det unde mig vel;
Det faaer nu saa være; Gud give mig til!

10.

Gud give mig Taalmod at slide min Tid!
Gud være os Alle barmhjertig og blid!
I Medgang og Modgang jeg kalder paa
Gud;
D gid at jeg engang maa blive hans Brud!

